

2024Z06871

(ingezonden 18 april 2024)

Vragen van het lid Joseph (Nieuw Sociaal Contract) aan de minister voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen over het antwoord van de minister op vraag 25 uit Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2023-2024, nr. 766 over Kamerstuk 32 043, nr 628, over de buffer van pensioenfondsen onder artikel 129 Pensioenwet

1. Kunt u bevestigen dat vraag 25 uit het Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2023-2024, nr. 766 als volgt was: "Kunt u bevestigen dat er een memo is waarin staat dat De Nederlandsche Bank (DNB) heeft aangegeven dat de buffer van pensioenfondsen onder artikel 129 Pensioenwet ten goede moet komen aan de op het moment van de transitie bestaande pensioenaanspraken en -rechten en dus niet gebruikt kan worden voor toekomstige aanspraken en rechten?"? 1)

Dit kan ik bevestigen.

2. Kunt u bevestigen dat uw antwoord op vraag 25 als volgt was "Ja, dat staat in het memo waarnaar u refereert. Overigens is in de Wet toekomst pensioenen artikel 129 Pensioenwet aangepast, waardoor de voormalige regels voor een premiekorting op de kostendekkende premie niet meer gelden."?

Dit kan ik bevestigen.

3. Mag uit uw antwoord, dat na aanpassing van de wet per 1 juli 2023 de voormalige regels voor premiekorting op de kostendekkende premie niet meer gelden, geconcludeerd worden dat artikel 129 Pensioenwet (Pw) nog wel geldt voor wat betreft het begrip 'terugstorting'?

Ja, in artikel 129 van de Pensioenwet (Pw) zijn de voorwaarden voor terugstorting geregeld.

4. Kunt u bevestigen dat, nu het artikel 129 Pw is aangepast, De Nederlandsche Bank (DNB) van mening is dat haar visie, dat de buffer onder de grens van artikel 129 Pensioenwet ten goede moet komen aan de op het moment van de transitie bestaande pensioenaanspraken en -rechten en kan dus niet gebruikt worden voor toekomstige pensioenaanspraken en -rechten, met de aanpassing van het artikel 129 Pw is vervallen?

Volledigheidshalve merk ik op dat het genoemde document geen visie, mening of anderszins van DNB betreft maar een duiding van het toezichtskader aangaande de toen geldende wettelijke bepalingen. Dit is een gebruikelijke werkwijze voor onafhankelijk toezicht.

Aangaande de toedeling van de buffer bij invaren met het oog op compensatie en de aanpassing van artikel 129 PW merk ik in algemene zin het volgende op, zoals ook tijdens de parlementaire behandeling van de Wtp aan de orde is gekomen.

Indien ervoor wordt gekozen om de bestaande pensioenaanspraken en -rechten in te varen, heeft het pensioenfonds de keuze om onder wettelijke voorwaarden, naast het initieel vullen van een solidariteitsreserve dan wel risicodelingsreserve, initieel een compensatiedepot te vullen vanuit de buffer. Compensatie ziet op de gemiste toekomstige pensioenopbouw omdat de wijze van pensioenopbouw in de periode waarin pensioen wordt opgebouwd verandert door de komst van de Wet toekomst pensioenen.

Na aanpassing van artikel 129 PW zijn de voorwaarden met betrekking tot premiekorting vervallen. In het nieuwe stelsel wordt de premie gebruikt voor de opbouw van kapitaal. Premiekorting is in het nieuwe stelsel niet passend, aangezien hierdoor direct de opbouw van het kapitaal zou worden gekort. Daarnaast kan een pensioenfonds dat alle pensioenaanspraken en -rechten invaart naar een solidaire premiereregeling of een flexibele premiereregeling met een variabele uitkering ook niet meer voldoen aan de vereisten van artikel 129 PW omdat er geen toeslagen meer kunnen worden verleend en de vereisten uit artikel 132 PW (vereist eigen

vermogen) niet meer gelden. In andere gevallen, bijvoorbeeld als een pensioenfonds (nog) niet is ingevaren, kan dit artikel mogelijk nog wel van toepassing zijn.

5. Kunt u bevestigen dat, nu de wet aangepast is, DNB van mening is dat het financieren van compensatie uit de buffer onder de grens van artikel 129 Pensioenwet geen directe of indirecte vorm van terugstorting is zoals bedoeld in artikel 129 Pw en kunt u dit onderbouwen aangezien er toch onttrekking plaatsvindt aan het vermogen van het pensioenfonds?

Zoals in voorgaand antwoord aangegeven volgt DNB in het toezicht de geldende wettelijke bepalingen. In artikel 129 PW zijn de voorwaarden voor terugstorting geregeld. Zoals in vraag 4 aangegeven is dit artikel van toepassing op pensioenfondsen die (nog) niet zijn ingevaren en/of vastgestelde uitkeringen blijven uitvoeren. Dit artikel is dus niet van toepassing in het geval van compensatie bij het invaren. Bij het invaren is de aanwending van vermogen wettelijk voorgeschreven, ook compensatie kan daar onder voorwaarden een onderdeel van zijn. Indien voor compensatie gekozen wordt, wordt deze verleend aan deelnemers. Het gaat hier dus niet om een terugstorting aan de werkgever in de zin van artikel 129 PW.

6. Kunt u bevestigen dat DNB het in het kader van haar toezichtbeleid zowel 'niet onevenwichtig' als 'niet maatschappelijk onbetamelijk' 2) vindt, dat door het financieren van de compensatie uit de buffer feitelijk grotendeels toekomstig verschuldigde werkgeverbijdragen voor (gemiste) toekomstige pensioenopbouw voor actieve deelnemers eenmalig ten laste van bestaande pensioenaanspraken en -rechten van alle deelnemers en gepensioneerden van het fonds worden gebracht?

Zie de antwoorden op vragen 4 en 5. De aanwending van vermogen bij invaren is wettelijk voorgeschreven, het is dus geen beleidskeuze van DNB.

Volledigheidshalve wil ik hierbij nog opmerken dat financiering van compensatie niet alleen mogelijk is vanuit de buffer. Het compensatiedepot kan bij invaren initieel worden gevuld vanuit de buffer. Daarnaast is financiering van compensatie ook mogelijk vanuit premie. Compensatie kan zowel binnen als buiten de pensioenregeling plaatsvinden. Sociale partners bezien welke manier ze het meest evenwichtig vinden, rekening houdend met de belangen van alle generaties.

7. Kunt u bevestigen dat door 'compensatie afschaffing doorsneesystematiek' wél een plaats te geven in artikel 150n Pw, maar 'compensatie achterstallige indexatie' niet, de wetgever daarmee bewust de mogelijkheid biedt en de mening is toegedaan dat het aan sociale partners is om te bepalen of financiering van toekomstige pensioenopbouw qua vermogenstoedeling in de transitie voorrang krijgt op de financiering van voorwaardelijke achterstallige indexatierechten, die juist zorgvuldig geborgd waren in artikel 129 Pw?

Het verlenen van compensatie is niet wettelijk voorgeschreven. Het tweede pijlerpensioen is een belangrijke arbeidsvoorwaarde waarover sociale partners, dan wel werkgevers en werknemers, mogen beslissen. Het is aan sociale partners, dan wel werkgevers en werknemers, om te besluiten of er compensatie geboden moet worden en zo ja voor wie deze bedoeld is. Dit alles binnen het raamwerk van de evenwichtigheid van het totaal van de pensioenaanspraken. Als er gekozen wordt voor compensatie, zijn er wel verschillende wettelijke voorwaarden waaraan voldoen moet worden, bijvoorbeeld bij het in de vraag genoemde artikel over invaren. Ook kunnen sociale partners kiezen om achterstallige indexatie te compenseren. Het is aan sociale partners of deze vorm van compensatie voorrang krijgt of niet, dat is niet aan de wetgever.

8. Kunt u bevestigen dat Pw artikel 115c, lid 9, sub j, ofwel "Het bestuur heeft in ieder geval goedkeuring nodig van het belanghebbendenorgaan voor elk voorgenomen besluit met betrekking tot: (j) het terugstorten van premie, bedoeld in artikel 129", nog steeds van toepassing is?

Ja, dat artikel blijft van toepassing indien en voor zover relevant. Zie ook het antwoord op vraag 4.

9. Kunt u deze vragen een voor een beantwoorden binnen twee weken?

Voor het beantwoorden van deze vragen heb ik informatie opgevraagd bij externe partijen. Omdat deze benodigde informatie niet tijdig ontvangen was, heb ik een uitstelbrief naar Uw Kamer verzonden. De informatie is inmiddels ontvangen, bijgaand daarom nu de antwoorden op uw vragen.

1) Aangangsel Handelingen II, vergaderjaar 2023-2024, nr. 766.

2) <https://compliance-instituut.nl/nieuws/maatschappelijk-betamelijke-voornemens/>